

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1905-1907 : L
84:1 - 172**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

1117.

Skänst.

Tack för bref och Brev till. De voro snälla läsare. Ja min
när om jag hade dig öfver det värsta, så vore jag
nu nitiskt nöjd. att det märks litet tröskan och ansträng
i början ^{af min bok} gör väl inte så mycket. Det vore ju underligt om
det inte vore så. då detta är något, som jag aldrig förr
försäkrat mig på. Afbrutt Brev till Sofie.

Ja, net du det var Bannier, som ringde upp för vårt
narranträdets skull. Det skulle bli värsta måndag. Men
jag hade benämning på att fringa honom när die bok
skulle komma. Ja. nästan strax. Den var nu expedierad
till Göteborg och i Stockholm skulle den komma i morgon
jag sade, att jag tyckte bra om den och det gjorde han med
Hans frände, att minniskor skulle bli mycket glada åt den.
Det vore roligt om du pinga detta som en mycket från mig.
Hans undrade också om du var mycket orolig. Den hade på
något sätt blifvit förråd. — Hans var mycket glad
åt Miss Holgersons ^{afgång}. De första dyra tiotusen voro nu ut-
sända åt allen häll, så att han hade måst trycka några
tusent till för att möta nya rekvisitioner. Jag skräf-
genast och best, att alla de billiga skulle få komma
före jul, men han hade inte papper ännu en gång, men
han skulle påskynda den så mycket som möjligt. Nåja
nu går ju den dyra, tack vare de goda recessionerna.
Jag fick Karls igär. Jag någ, att han tillkommit sökte höja
diskussionerna om hansen till ett allvarigare plan, be-
handla den pedagogiska och litterära och inte bara som
rolighets bok, men han blef ju litet tråkig. Han föreföt
att han haft nå tråkigt, och nu har det inte varit med de
andra. Så var det Göteborgs posten af Aino (är det
Kledola?) Den var ju heller inte så rolig, men allt är
ju nå närvarat. En högst förträfflig annälän har stått
i den nya tidningen Sv. Folket. Jag går kvar på dag

och väntar motkrag, Det är ju inte möjligt, att det icke skall komma. Den gamla boken skall väl ha någon följare.

Skvad jag har arbetat på mina verk och hvad jag har haft träkrikt, jag har skrivit ut 100 böcker och dessa är ett kolossalt arbete. Jag har mest skrivit till lärarna och seminarieinstruktörerna. På den jag vidare gått igenom, min brevkorg och svarat på allt sådant som ligger efter och nu tackar jag för böcker i väl valda ordval. Och jag har haft det namn en slaf. Men är dock det värsta afven. I slutet skall jag börja förpatta igen.

Blir min kus efternam jag en Bannar till Stockholm just före jul och efternam jag väl en eller annan dag får pengarna från Bannar, så kan du göra önskan dig en knepig födelsedagspresent. Skulle du vilja ha en Sripsholmsstol. Du kunde ju sätta den i sängkammaren eller djup och flytta ut den i skriftrummet, då du har mig som gäst. Jag har en sådant, som jag icke skulle kunna befria utom en annan. Det man får i hvilket som helst träslag och bländel röpa vi, så vi komma ut och resa. Jag tycker dock, att de enkla vita med linneöfverdrag göra sig bäst.

Det var sagt, jag tänkte ha en höre för den gamla minniskan. Både du icke en egen dotterns uttänningar. De äro väl farligt slumra, men hvem vet? Det kan ligga något rörande under dem. Både du kanske icke tänka på annat än din bok?

Jag har fått en brevsant från en, som bor i Vestra Ymneshög i Småne. "Klänningar från Pils Högskolans by." Annars har några sådantanta tuckrägelbrev. Men jag märker nu ett något, att jag läser i minniskan och tankar för de sända mig, så lägligt många brev om allt annat. Samt om man en sådant här tid skulle ha något intresse för annat än "boken".
Förstå och god tur på färden, ingen storm, ingen motvind. Både alltid och medgäver. Din delning.